

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Victor Babără, și Ropot Veaceslav în numele inculpatei Will Victoria, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 ianuarie 2014, și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Will Victoria Gheorghe,

născută la 23 februarie 1982, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Miron Costin, 12, ap. 16.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 08 iulie 2011 - pînă la 23 ianuarie 2014

(instanța de fond);

2. de la 17 martie 2014 - pînă la 30 ianuarie 2015

(instanța de apel);

3. de la 19 mai 2015 - pînă la 24 iunie 2015

(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23.01.2014, inculpata Will V. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, pe episodul incriminat din 24.02.2011, și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberată de răspundere penală și încetat procesul penal în privința inculpatei în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Will V. a fost condamnată:

- în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În baza art. 87 Cod penal, s-a dispus transformarea pedepsei aplicate sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, în 100 zile

închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa, de 2 ani și 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis pentru femei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, s-a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul lui Nigai A. a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, și prejudiciul material în beneficiul ÎS „Servicii Pază”, în sumă de 158 196 lei 37 bani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Will V. la 24.02.2011, în jurul orei 10²⁰, conducând automobilul de model „Nissan Primera” cu n/î C MF 116, deplasându-se pe str. Florilor, mun. Chișinău din direcția str. Miron Costin spre str. Bogdan Voievod, ajungând în regiunea blocului nr. 4 „A”, n-a manifestat atenție sporită la circulație și nu s-a asigurat că efectuează manevra de depășire fără a pune în pericol siguranța traficului din sens opus, astfel ignorând cerințele art. 39, 45, 51 a-l RCR RM, ieșind fără să se asigure pe banda de deplasare din sens opus, a comis tamponarea automobilului de model „VAZ 2115” cu n/î MAI 0470, condus de șoferul Coloman A., care se deplasa regulamentar. În rezultatul tamponării, pasagerului automobilului de model „VAZ 2115” Nigai A. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 763/D din 18 aprilie 2011 - vătămări corporale medii.

Tot ea, la 24.02.2011, în jurul orei 10²⁰, după comiterea accidentului din str. Florilor, mun. Chișinău, fiind bănuită de consum de alcool a fost condusă la sediul Dispensarului Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății, unde, conform procesului-verbal nr. 1296 din 24.02. 2011, a refuzat să se supună procedurii de testare a aerului expirat și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, în vederea constatării alcoolemiei, încălcând astfel, cerințele art. 11 al Regulamentului circulației rutiere.

Tot ea, Will V. la 18.09.2013 în jurul orelor 03⁰⁰, conducând automobilul de model „Mercedes C 200” cu n/î C OF 611, deplasându-se pe bd. Moscovei 8, mun. Chișinău, a fost stopată pentru verificarea actelor de către Inspectorul PR al INP al IGP a MAI, Cuiban Al-dru. În procesul verificării actelor inspectorul a observat că, Will V. prezenta semne evidente că se află în stare de ebrietate alcoolică, și pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, Will V. a fost îndemnată de a fi supusă testării alcooscopice, iar ulterior fiind transportată pentru a fi supusă examenului medical și recoltării probelor biologice, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei la Dispensarul Republican de Narcologie, inculpata a refuzat categoric testarea alcooscopică, examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, și recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, fapt confirmat prin Procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a

alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 4576 din 18.09.2013.

3. Împotriva sentinței au declarat apel, avocații Ropot V. și Babără V. în numele inculpatei Will V., și avocatul Lupașcu A. în numele părții vătămate Nigai A., care au solicitat:

3.1. Avocatul Ropot V., casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Will V. să fie achitată, iar acțiunile civile depuse să fie respinse.

În argumentarea apelului a invocat că:

- *ordonanța de numire a expertizei auto-tehnice din 30.03.2011*, a fost dispusă cu încălcarea normelor imperative, fără notificarea părților, după cum prevede art. 145 alin. (1) Cod de procedură penală;

- examinarea mijloacelor de transport a fost efectuată de un expert din cadrul Departamentului Poliției, Direcția Tehnico-criminalistică, subdiviziune a MAI, fapt care ar prezenta dubii privind veridicitatea și obiectivitatea rezultatelor examinării accidentului rutier și a mijloacelor de transport implicate;

- instanța a admis o eroare procesuală eminentă, pe motiv că nu a putut fi stabilit cu certitudine ce măsuri procesuale au fost întreprinse în cadrul ședinței din 30.04.2012, deoarece, în procesele-verbale care urmează după procesul-verbal al ședinței de judecată din 20.02.2012, (f.d. 254 vol. I), prin care instanța a dispus fixarea unei noi ședințe pentru 30.04.2012, nu s-a identificat nici un proces-verbal;

- în cadrul examinării cauzei, nu au fost cercetate și elucidate toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei;

- instanța nu a luat în considerație faptul că la ședința judiciară din 05.12.2011, partea vătămată Nigai A. și-a schimbat depozițiile.

3.2. Avocatul Babără V., casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Will V. să fie achitată.

În argumentarea apelului a invocat că:

- sentința de condamnare în privința lui Will V. se bazează doar pe presupuneri;

- în procesul examinării cauzei, instanța de judecată s-a manifestat în favoarea acuzării, încălcând flagrant prevederile art. 19 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de judecată, contrar prevederilor pct. 19 al HP CSJ nr. 5 din 19.06.2006, nu a argumentat de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse;

- instanța din motive neîntemeiate a admis ca probă Raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1575 din 17.05.2011, și nu a dat o apreciere obiectivă faptului că expertul a menționat că din cauza lipselor urmelor de frînare, derapare, nu a avut posibilitatea să determine care din autovehicule a schimbat sensul de deplasare pînă la accident;

- instanța nu a luat în considerație și nu a dat o apreciere juridică

constatării tehnice-științifice N1202 din 16.12.2011;

- instanța, nu a dat o apreciere juridică corectă faptului că Organul de urmărire penală nu a stabilit locul tamponării pe carosabil a automobilelor implicate în accident și anume: procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2011, acesta fiind întocmit cu grave încălcări, fără descrierea detaliată a locului tamponării și a modului și circumstanțelor care ar indica acest loc pe carosabil.

3.3. Avocatul Lupășcu A., casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată de Nigai A. să fie admisă integral cu dispunerea încasării sumei de 43 885, 49 lei, cu titlu de prejudiciu material și sumei de 500 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În argumentarea apelului a invocat că:

- sentința nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și faptul că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- instanța de fond nu și-a argumentat concluziile de a nu admite integral acțiunea ce ține de repararea prejudiciului moral;

- există divergențe evidente între partea descriptivă și dispozitiv, deoarece instanța motivează necesitatea condamnării inculpatei și repararea daunelor cauzate prin infracțiune, iar în dispozitiv se pronunță asupra unei compensații derizorii;

- instanța nu a luat în considerație intensitatea durerilor fizice ale părții vătămate și impactul acestora asupra părții vătămate, cât și suferințele psihice ale victimei;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.01.2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută fără modificări sentința atacată.

5. Colegiul penal în decizia adoptată a menționat că, instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatei Will V. în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată.

Totodată, instanța de fond just a decis în privința măsurii de pedeapsă stabilită inculpatei Will V., ținând cont de circumstanțele cauzei și just a dispus încasarea sumei de 43 885, 49 lei, ținând cont de posibilitățile reale de executare a obligațiilor pecuniare a inculpatei.

Instanța a conchis că, argumentele invocate în cererea de apel de către avocații Ropot V. și Babără V., sunt neîntemeiate, scopul acestora fiind de a duce instanța în eroare și a genera evitarea pedepsei meritate de Will V.

La fel instanța de apel a conchis că urmează a fi respins argumentul precum că inculpata nu a fost notificată despre numirea expertizei, deoarece prin ordonanța procurorului de numire a expertizei auto-tehnice din 30.03.2011 (f.d.

61 vol. I), a fost dispusă efectuarea expertizei auto-tehnice, iar prin procesul-verbal (f.d. 64 vol. I), inculpata a fost notificată despre numirea acesteia.

Instanța de apel a conchis că, deși expertiza auto-tehnică a fost efectuată de un expert al MAI, concluziile acestui raport nu pot trezi dubii, deoarece expertul a fost avertizat de răspunderea penală pentru prezentarea cu bună știință a unei concluzii false conform art. 312 Cod penal.

Totodată, inculpata a făcut cunoștință cu raportul de expertiză, unde a semnat procesul-verbal din 18.05.2011, și nu a avut careva obiecții asupra lui.

Cu referire la cererea de apel făcută de avocatul Lupașcu A. în interesele părții vătămate Nigai A., instanța nu a găsit nici un temei pentru admiterea apelului ce privește cuantumul prejudiciului material, deoarece, partea vătămată nu a prezentat nici în instanța de fond, nici în cea de apel un calcul concret, din care motiv instanța de fond just a conchis că, partea vătămată urmează să-și dovedească pretențiile în instanța civilă.

În privința prejudiciului moral, instanța de apel a consideră că instanța de fond just a apreciat mărimea compensației, care ar satisface afecțiunile morale cauzate prin infracțiunea dată, ținând cont și de faptul că însăși condamnarea inculpatei la o pedeapsă privativă de libertate contribuie la producerea efectelor de satisfacere morală.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare, avocații Ropot V. și Babără V. în numele inculpatei Will V., care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea sentinței, și deciziei instanței de apel ca fiind ilegale și neîntemeiate, cu dispunerea achitării lui Will V. pe ambele capete de învinuire.

În argumentarea recursurilor, recurenții, au menționat că:

- instanța de apel în decizia adoptată n-a enumerat și n-a descris toate motivele expuse în apelurile declarate;

- în procesul examinării cauzei penale, instanțele de judecată s-au manifestat în favoarea acuzării, încălcând flagrant prevederile art. 19 alin. (1), 24 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța a încălcat prevederile art. 417 alin. (1), pct. 8 Cod de procedură penală, considerând argumentele invocate în apel de avocații Babără V. și Ropot V., „doar ca o încercare de a duce instanța în eroare și a genera evitarea pedepsei meritate de inculpata Will V.”;

- instanța de apel n-a dat o apreciere motivului că, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12.06.2012, a fost dispusă efectuarea expertizei auto-tehnice la CNEJ a Ministerului Justiției;

- în urma demersului nr. 741 din 30.08.2012, instanța a refuzat să pună la dispoziția experților CNEJ mijloacele de transport avariate;

- instanța de apel n-a dat o apreciere motivului, că instanța de judecată, contrar prevederilor pct. 19 al HP CSJ nr. 5 din 19.06.2006, n-a argumentat de ce unele probe au fost admise, iar altele respinse;

- instanța de judecată din motive neîntemeiate a admis ca probă Raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1575 din 17.05.2011, efectuat de expertul Cozlovschi Gh., care a determinat că în momentul tamponării poziția reciprocă a automobilului „Nissan Primera” față de „VAZ-2115” a fost aproximativ 13-16 grade, însă n-a dat apreciere obiectivă faptului că expertul a menționat că din cauza lipsei urmelor de frînare n-a avut posibilitatea să determine care din autovehicule a schimbat sensul de deplasare pînă la accident;

- instanța de apel n-a dat o apreciere motivului, că instanța de judecată n-a luat în considerație și n-a dat o apreciere constatării tehnice-științifice nr. 1202 întocmită la data de 16.12.2011;

- instanțele de judecată n-au dat o apreciere faptului că de către organul de urmărire penală n-a fost stabilit locul tamponării pe carosabil a automobilelor implicate în accident;

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 24.02.2011, a fost întocmit cu grave încălcări a prevederilor art. 118, 120, 124, 260, 261 Cod de procedură penală, la procesul-verbal este anexată schema, care reflectă poziția unităților de transport după tamponare, iar locul tamponării a fost indicat greșit și la întîmplare;

- instanța de apel n-a dat o apreciere faptului că, prima instanță neîntemeiat a pus la baza învinuirii declarațiile părților vătămate Coloman A. și Nigai A.;

- instanța de apel n-a dat o apreciere faptului că, în privința episodului incriminat din 18.09.2013, inculpata Will V. nu a recunoscut vina, deoarece nu a refuzat de a trece examenul medical privind starea de ebrietate și natura acesteia;

- reieșind din materialele cauzei, nu s-a confirmat încălcarea de către inculpata Will V. a prevederilor art. 45, 39 alin. (1), 51 a Regulamentului circulației rutiere;

- instanța n-a concretizat care prevederi ale Regulamentului circulației rutiere prevăd ieșirea pe banda de sens opus, și care încălcare de exploatare a mijlocului de transport a comis inculpata;

- în procesul examinării cauzei penale, de către instanța de judecată n-a fost dovedită vina inculpatei Will V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal;

- în dosarul penal, lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată din 30.04.2012, deși conform materialelor dosarului penal (f.d 254, vol. I) prin Procesul-verbal al ședinței judiciare din 20.02.2012 este indicat expres că, „următoarea ședință va avea loc la 30.04.2012”;

- în cadrul urmăririi penale ofițerul de urmărire penală a dispus efectuarea unei expertize auto-tehnice fără a notifica despre acest fapt inculpata și apărătorul acesteia, argument probat prin „Ordonanța de numirea expertizei auto-tehnice din 30.03.2011” (f.d. 61, vol. I);

- instanța de apel, nu s-a pronunțat în genere în privința capătului de acuzare prevăzut la art. 264¹ alin. (3) Cod penal (episodul din 18.09.2013).

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerînd că urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece criticile formulate în recurs nu conțin indici a unor erori de drept și care de fapt au format obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare.

8. Examinînd argumentele recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursurilor ordinare, recurenții au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursurilor, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizînd materiale cauzei, Colegiul penal relevă că, instanța de apel, judecînd apelul avocaților Ropot V. și Babără V. în numele inculpatei, a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatei Will V. în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (1), 264¹ alin. (3) Cod penal, este dovedită pe deplin.

Colegiul penal constată că recurenții critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de

judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentul apărării, precum că instanța de apel în procesul examinării cauzei penale, s-a manifestat în favoarea acuzării, este lipsit de temei.

Analizînd textul deciziei contestate, Colegiul penal relevă că, instanța ierarhic inferioară, reieșind din prevederile legale anterior nominalizate, a dat o apreciere corectă declarațiilor părților vătămate, martorilor, precum și celorlalți participanți la proces, cît și probelor care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Argumentele recurenților referitor la faptul că, în urma demersului nr. 741 din 30.08.2012, instanța a refuzat să pună la dispoziția experților CNEJ mijloacele de transport avariate, este lipsit de temei.

Examinînd materialele cauzei, instanța de recurs constată că expertului nu i-au fost prezentate automobilele care urmau a fi cercetate, iar apărarea nu a prezentat careva probe care ar confirma că au prezentat automobilele expertului sau au solicitat Inspectoratului General al Poliției, permisiunea de a ridica aceste automobile pentru a fi puse la dispoziția expertului, sau au întreprins careva măsuri pentru a asigura accesul acestuia la locul păstrării automobilelor avariate.

Reieșind din considerentul că expertiza a fost dispusă la cererea avocatului, acesta din urmă era obligat să asigure expertului condițiile necesare prescrise la *art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr. 1086 din 23.06.2000*, care prevede că, în cazul în care se impune necesitatea efectuării unei expertize la fața locului sau la locul aflării obiectului ce urmează a fi examinat, ordonatorul acesteia este obligat să-i asigure expertului deplasarea spre obiectul cercetării și înapoi, accesul liber la obiectul respectiv, precum și condiții optime pentru lucru.

Astfel, nu poate fi imputat instanței refuzul de a pune la dispoziție expertului CNEJ mijloacelor de transport avariate.

Argumentul invocat de recurenți precum că, în cadrul urmăririi penale ofițerul a dispus efectuarea unei expertize auto-tehnice fără a notifica despre acest fapt inculpata și apărătorul acesteia, urmează a fi respins, deoarece prin ordonanța procurorului de numire a expertizei auto-tehnice din 30.03.2011 (f.d. 61 vol. I), a fost dispusă efectuarea expertizei auto-tehnice, iar prin procesul-verbal de la (f.d. 64 vol. I), inculpata a fost notificată despre numirea acesteia.

Lipsite de temeii sînt și restul argumentelor invocate de avocați Babără V. și Ropot V., referitor la faptul că, instanța de judecată din motive neîntemeiate a admis ca probă Raportul expertiză autotehnică nr. 1575 din 17.05.2011, efectuat de expertul DTC MAI Cozlovschi Gh.

Instanța de judecată n-a luat în considerație și n-a dat o apreciere juridică constatării tehnice-științifice nr. 1202 întocmită la data de 16.12.2011, de către expertul Hapatnicovschi M.

Instanța de judecată n-a dat o apreciere juridică corectă faptului că de către Organul de urmărire penală n-a fost stabilit locul tamponării pe carosabil a automobilelor implicate în accident și anume: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 24.02.2011 a fost întocmit cu grave încălcări a prevederilor art. 118, 120, 124, 260, 261, fără descrierea detaliată a locului tamponării și a modului și circumstanțelor care ar indica acest loc pe carosabil.

În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În atare circumstanțe, se evidențiază că, la 18.05.2011, inculpatei Will V. i-a fost adus la cunoștință Raportul expertiză auto-tehnică nr. 1575 din 17.05.2011, foto-tabelul și schița acestuia (f.d. 67-73 vol. I), la acel moment, la faza urmăririi penale, careva obiecții ultima nu a avut. Sub acest aspect Colegiul penal ține să menționeze și faptul că, la 06.06.2011, învinuitei Will V., în prezența apărătorului ei, i-au fost prezentate materialele cauzei penale, iar după ce aceștia au luat cunoștință cu ele, careva cereri sau demersuri nu au declarat (f.d. 134,135, vol. I).

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din conținutul recursurilor declarate, autorii acestora consideră că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, însă nu specifică în ce constă aceasta, argumentul dat fiind unul neîntemeiat și declarativ.

La acest capitol, Colegiul menționează că eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să întrunească două condiții: să corespundă gradului de gravitate și să nu prezinte dubii asupra existenței sale.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

La fel, unul din argumentele principale pe care le invocă avocații, este faptul că instanțele nu au apreciat la justa valoare probele cauzei, inclusiv declarațiile inculpatei, iar în dosar nu sînt probe care ar indica la faptul că inculpatul s-a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

La acest capitol, Colegiul atestă că ambele instanțe au verificat minuțios probele administrate în cauză și au constatat că vinovăția inculpatului se dovedește prin următoarele:

- *declarațiile martorului Fedorencu Al-ndru (f.d. 37-38 vol. II);*
- *declarațiilor martorului Cuiban Al-ndru (f.d. 39 vol. II);*
- *proces-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din nr. 4576 din 18.09.2013, din care rezultă, că Will V. a refuzat de a trece examenul medical cu prelevarea probelor de sînge (f.d. 8);*
- *proces-verbal de constatare a infracțiunii din 18.09.2013, din care rezultă că, Will V. a refuzat testarea cu mijlocul Tehnic „Drager” (f. d. 11);*

Mai mult, potrivit pct. (11) lit. j) din Regulamentului circulației rutiere, (aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009), conducătorul de vehicul este obligat: să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurențelor, precum că inculpata nu s-a refuzat de examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei.

Lecturînd textul deciziei atacate în coraport cu circumstanțele prezentei cauze, Colegiul apreciază că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea unei soluții corecte.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatei Will V. în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărîrilor judecătorești recurate lipsesc.

Avînd în vedere cele expuse, Colegiul penal, atestă că nu a fost constatată

prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din considerentele expuse, recursurile ordinare declarate de către avocații Babără V. și Ropot V., în numele inculpatei, se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Victor Babără și Ropot Veaceslav în numele inculpatei Will Victoria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Will Victoria Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti